

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Gavrilă Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui

Plamadeala Vasile Grigore, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 19.05.2016 – 28.11.2016;*
2. *Instanța de apel: 13.12.2016 – 26.01.2017;*
3. *Instanța de recurs: 20.03.2017 – 31.05.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Plamadeala Vasile Grigore a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale - echivalentul a 6 000 lei în beneficiul statului, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, la 14 iulie 2015, aproximativ la ora 16.20, Plamadeala Vasile, conducea automobilul de model „Dacia” cu nr. de înmatriculare XXXXXX, deplasându-se pe str. Petricani mun. Chișinău spre str. Mihai Viteazul mun. Chișinău.

În apropierea sensului giratoriu din str. Petricani cu str. Mihai Viteazul mun. Chișinău conducătorul auto Plamadeala Vasile nu a manifestat prudență sporită la trafic, a ignorat cerințele pct.49 din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că „în funcție de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spațiu (distanță față de vehiculul precedent care, în caz de

frânare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească evitând coliziunea”, cât și pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că „1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, în consecință tamponându-se în bara de protecție spate a automobilului de model „Opel” cu nr. de înmatriculare C LR 628, condus de către Potapciuc Oleg.

În rezultatul accidentului rutier, conform raportului de expertiză medico-legală nr.93 din 12.04.2016, conducătorului auto Potapciuc Oleg, i-a fost cauzată vătămare corporală medie.

Acțiunile inculpatului Plamadeala Vasile Grigore au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, cu indicii calificativi: *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia, în partea ce ține de respingerea cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte cu obligarea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare exprimate în costul expertizelor medico-legale în sumă de 1431 lei.

În motivare apelantul a indicat că, instanța de judecată la adoptarea sentinței nu a luat în considerație faptul, că în cadrul cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli în sumă de 1431 lei la realizarea expertizelor medico-legale a părții vătămate, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod de procedură penală, nu a dispus acest fapt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Plamadeala Vasile Grigore de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Concomitent, instanța de apel, verificând legalitatea pedepsei stabilite a constatat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (1) și art. 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă.

Având în vedere că, critica apelantului a vizat doar partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel s-a referit doar la acest aspect, reținând lipsa de temei pentru intervenirea în sentința instanței de fond în această parte, considerând că alegațiile procurorului sunt neîntemeiate și în acest sens a notificat prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Tot aici, instanța de apel a considerat necesar de a face trimitere la prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care stipulează că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Astfel, instanța de apel a indicat că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, reținând că, în speța dată, expertiza medico-legală a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării gradului vătămărilor cauzate părții vătămate Potapciuc Oleg în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpatul Plamadeala Vasile, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În sensul dat, instanța de apel a constatat faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

6. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea totală a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând prevederile de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, indică aceleași motive ca și în instanța de apel (pct.3 din decizie), considerând că soluția instanței de apel contravine normelor procesual penale în vigoare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva*

hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că sunt nefondate alegațiile acuzatorului de stat privind menținerea de către instanța de apel a hotărârii primei instanțe în ce privește respingerea cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Totodată, Colegiul penal reține, că nici prevederile art. 229 Cod de procedură penală, la care se referă procurorul în recurs, nu sunt aplicabile și în acest sens se atrage atenția asupra faptului că, potrivit alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar alin. (2) al normei indicate supra, statuează că, instanța de judecată **poate** obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Gavriliță Vitalie împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui **Plamadeala Vasile Grigore**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **29 iunie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir